

Dosarul nr. 2ra-405/21

Prima instanță: Judecătoria Strășeni sediul Călărași (jud. V. Arhip)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Muruianu, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

7 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ștefan Baxanean

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ștefan Baxanean împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași cu privire la modificarea contractului individual de muncă, modificarea ordinului, declararea nulității ordinului și restabilirea la locul de muncă

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ștefan Baxanean și menținută hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătoriei Strășeni sediul Călărași, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 3 iunie 2020, Ștefan Baxanean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași cu privire la modificarea contractului individual de muncă, modificarea ordinului, declararea nulității ordinului și restabilirea la locul de muncă.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul nr. 140/c din 6 septembrie 2010, a fost angajat în calitate de șef al ocolului silvic Hîrjauca al ÎSS „Călărași”.

Prin ordinul nr. 175c din 26 decembrie 2011, a fost încetat contractul individual de muncă nr. 04/10 din 1 aprilie 2010 ca șef al ocolului silvic Hîrjauca în legătură cu transferarea lui în funcția similară din cadrul ÎSS „Călărași”, fiind încheiat contractul individual de muncă nr. 11/2012 din 2 ianuarie 2012, durata contractului fiind determinată până la 1 aprilie 2015.

Prin ordinul nr. 09/c din 31 martie 2015 cu privire la prelungirea contractului individual de muncă, a fost prelungită perioada de muncă pe un termen determinat de 5 ani, până la data de 31 martie 2020.

Prin ordinul nr. 81/a din 27 martie 2020 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, dânsul a fost concediat din motivul expirării termenului

contractului individual de muncă pe durată determinată, ordinul respectiv fiindu-i adus la cunoștință la 31 martie 2020.

A considerat ilegal ordinul menționat, deoarece contrar prevederilor art. 54 alin. (1) Codul muncii, în acest ordin nu a fost indicat temeiul legal al încheierii contractului individual de muncă pe durată determinată.

La fel, a relatat reclamantul că la 31 martie 2020 se afla în concediu medical, astfel, având în vedere prevederile art. 81 alin. (2) și 86 alin. (2) Codul muncii, i-au fost încălcate flagrant drepturile sale de salariat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167 CPC, art. 9, 81, 83, 86, 89, 355 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, modificarea contractului individual de muncă nr. 06/2015 din 31 martie 2015 - pct. 4 în care este indicată durata contractului determinat în durata contractului nedeterminat, modificarea ordinului nr. 09/c din 31 martie 2015 cu privire la prelungirea contractului individual de muncă în privința perioadei de muncă pe un termen determinat în perioadă nedeterminată, declararea nulității ordinului nr. 81/a din 27 martie 2020 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu angajatul Ștefan Baxanean, restabilirea lui la locul de muncă în funcția de șef al ocolului silvic din cadrul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași.

Prin încheierea protocolară din 23 iunie 2020 a Judecătorei Strășeni sediul Călărași, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu șeful ocolului silvic Hîrjauca, Boris Manuil.

Prin hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătorei Strășeni sediul Călărași, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ștefan Baxanean și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, având în vedere prevederile art. 355 Codul muncii, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că în speță Ștefan Baxanean a luat cunoștință cu actele contestate la data încheierii lor – 31 martie 2015, prin urmare, termenul de contestare a început să curgă de la data de 31 martie 2015 și a expirat la data de 31 mai 2015, însă, prezenta acțiune a fost depusă la 3 iunie 2020, adică cu omiterea termenului în interiorul căruia reclamantul putea intenta o acțiune în instanța de judecată pentru a-și apăra dreptul încălcat.

Prima instanță și instanța de apel au reținut că Ștefan Baxanean a cunoscut despre faptul că a fost angajat pe o perioadă determinată și a activat în funcția dată pe parcursul a cinci ani, iar în cadrul examinării cauzei nu a argumentat motivul adresării tardive, făcând referire doar că nu le-a contestat, deoarece era în termen de probă, ceea ce nu poate constitui temei de repunere în termen.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat ca fiind neîntemeiat argumentul lui Ștefan Baxanean privind modificarea contractului individual de muncă, or contractul individual de muncă nu poate fi modificat decât printr-un acord suplimentar semnat de ambele părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia.

Însă, un astfel de acord suplimentar la contractul individual de muncă nr. 06/2015 din 31 martie 2015 încheiat între Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, în calitate de angajator și Ștefan Baxanean, în calitate de

angajat, nu a fost prezentat instanței, după cum prevede art. 68 alin. (1) Codul muncii.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că ordinul nr. 81/a din 27 martie 2020 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu angajatul Ștefan Baxanean, este unul legal emis în conformitate cu normele în vigoare, iar temei de a-l declara nul nu este, or potrivit pct. 6 din contractul individual de muncă nr. 06/2015 din 31 martie 2015, contractul respectiv și-a produs efectele până la 31 martie 2020.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apelantului Ștefan Baxanean precum că la data de 31 martie 2020 dânsul se afla în concediu medical și astfel ordinul a fost emis cu încălcarea legii, deoarece contractul contestat a fost încheiat pe o durată determinată, încetarea lui a avut loc în circumstanță ce nu depinde de voința părților, iar interdicția privind neadmiterea concedierii a salariatului în perioada aflării lui în concediu medical este aplicabilă numai în cazul de concediere din inițiativa angajatorului (art. 86 alin. (2) Codul muncii).

Cu referire la cerința privind restabilirea la locul de muncă, având în vedere că în principal au fost respinse cerințele privind modificarea contractului individual de muncă și declararea nulității ordinului nr. 81/a din 27 martie 2020, prima instanță și instanța de apel au conchis că aceasta poartă un caracter subsecvent pretențiilor principale și respectiv, urmează a fi respinsă ca nefondată.

La 18 ianuarie 2021, Ștefan Baxanean a declarat recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, deoarece instanța de apel a interpretat eronat legea când a motivat decizia adoptată prin faptul că a fost omis termenul de 3 luni conform art. 355 Codul muncii.

A considerat ca fiind ilegale ordinele cu privire la prelungirea contractului individual de muncă și eliberarea lui din funcție.

Cu referire la prevederile art. 54 alin. (1) Codul muncii, a menționat că contractul individual de muncă poate fi încheiat pe durată determinată, însă, să nu depășească 5 ani, în cazul dat, această prevedere a fost vădit încălcată de către angajator, atunci când prin ordinul nr. 09/c din 31 martie 2015 cu privire la prelungirea contractului individual, a fost prelungit contractul pe o perioadă încă de 5 ani.

Având în vedere prevederile art. 394 Cod civil, a remarcat că la examinarea cauzei niciun participant la proces nu a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă, prin urmare, instanța a interpretat în mod eronat legea.

În ceea ce privește concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că în răspunsul la adresarea lui la Inspectoratul de Stat al Muncii se constată lipsa acestor temeuri, prin încheierea acordurilor suplimentare la contractul individual de muncă, se atestă caracterul continuu și permanent al raporturilor de muncă, iar prin prisma prevederilor legale, încheierea de către angajator cu salariat a unui contract individual de muncă pe durată determinată cu prelungirea duratei contractului individual de muncă existent pentru a doua oară are ca efect anularea duratei

determinate a contractului, aceasta și este constatarea Inspectoratului de Stat al Muncii și nici de cum o referire la un șir de norme legale.

La 3 februarie 2021, în adresa Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași și Boris Manuil a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Ștefan Baxanean, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 102), fiind recepționată de către Boris Manuil la 16 februarie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 103).

La 3 martie 2021, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași a depus referința la recursul declarat de Ștefan Baxanean, solicitând declararea recursului inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Boris Manuil să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 ianuarie 2021 împotriva deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ștefan Baxanean, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefan Baxanean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ștefan Baxanean urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ștefan Baxanean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic